

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 000444 10 Кж
Бања Лука, 12.5.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Велка Икановића, као председника вијећа, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против оптуженог Н. М. због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, одлучујући о жалби Окружног тужиоца из Добоја, изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000444 09 Кв од 30.12.2009. године, у сједници вијећа одржаној 12.5.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се, жалба Окружног тужиоца, укида рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000444 09 Кв од 30.12.2009. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000444 09 Кв од 30.12.2009. године, одбијен је приједлог Окружног тужиоца из Добоја за одређивање притвора против оптуженог Н. М., који приједлог је Окружни тужилац ставио у оптужници број КТ-87/92 од 27.7.2009. године подигнутој против Н. М. због кривичног дјела убиства из члана 36. став 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио.

Одређивање притвора против оптуженог тужилац је затражио из разлога прописаног у члану 189. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку (сада члан 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст – у даљем тексту ЗКП – Пречишћени текст).

Против тога рјешења Окружни тужилац је благовремено изјавио жалбу због погрешно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да овај суд побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Кривично дјело убиства које се оптуженом ставља на терет потврђеном оптужницом од стране првостепеног суда, почињено је 06. маја 1992. године. Оптужени је одмах по извршењу дјела за које је оптужен напустио мјесто свога ранијег пребивалишта (С. Г.), Општина М., те одселио у Р. Х. гдје се и сада налази. Настањен је у Б. М., на адреси Ул. ... бр. ..., а на тој адреси живе и чланови његове породице (супруга и дјеца). Потврђену оптужницу и позив на рочиште заказано поводом приједога за одређивање притвора оптужени је примио 09.11.2009. године. Та доставница је суду достављена 21.12.2009. године, што је утврђено из дописа Министарства ... БиХ број 07-14-5-9749/09 од 21.12.2009. године.

Првостепени суд одбија приједлог тужиоца за одређивање притвора из притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка а) ЗКП – Пречишћени текст. Разлоге за одбијање приједлога за одређивање притвора побијано рјешење налази у аргументацији која се своди на то да оптужени није у бјекству, јер је настањен на познатој адреси у Р. Х., да је уредно примио позив за рочиште заказано за 21.12.2009. године и потврђену оптужницу, те да уредно прима и друга писмена која му суд упућује замолбеним путем у складу са одредбама Закона о пружању правне помоћи – путем Министарства ... БиХ, па имајући све то у виду и код чињенице да оптужени има и држављанство Р. Х., побијано рјешење закључује да нема мјеста одређивању притвора, јер да и неодазивање оптуженог на рочиште 21.12.2009. године, дакле његово пасивно држање, није околност која указује на опасност од бјекства.

Жалбом Окружног тужиоца се по оцјени овога суда основано доводи у питање правилност и законитост побијаног рјешења. Ово због тога, што је оптужени одмах по извршењу дјела за које је против њега потврђена оптужница са породицом одселио у Р. Х. гдје има стално пребивалиште, што оставља озбиљну сумњу у намјеру оптуженог да се врати у мјесто свог ранијег пребивалишта, на подручју Р. С. Сумња у такву намјеру оптуженог произилази из чињенице да он након што је примио потврђену оптужницу, уз позив за рочиште заказано за 21.12.2009. године, на то рочиште не приступа, нити правда своје одсуство са рочишта. По оцјени овога суда такав однос оптуженог, указује да он својим свеукупним понашањем несумњиво исказује свој став да нема намјеру појавити се пред надлежним судом који је против њега потврдио оптужницу, а све то указује да је првостепени суд приликом одлучивања о приједлогу тужиоца за одређивање притвора, морао тај приједлог цијенити са више критичности, не само због понашања оптуженог након што му је уручена потврђена оптужница и позив за рочиште, већ и његово свеукупно понашање након извршења дјела за које је оптужен, посебно да оптужени није достиган суду више од осамнаест година.

Другачија оцјена свих тих околности дала би одговор на питање, да ли се у овом случају стичу услови за одређивање притвора против оптуженог. Побијано рјешење, по оцјени овога суда, није дало ваљане разлоге, када је закључило да приједлог тужиоца за одређивање притвора према оптуженом није основан.

На те недостатке побијаног рјешења, основано је указала жалба Окружног тужиоца.

Ваљало је стога, ту жалбу уважити, побијано рјешење укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Код поновног одлучивања о приједлогу за продужење притвора, првостепени суд ће, у складу са упутама које су му дате у овом рјешењу, критички оцјенити да ли се на основу свеукупног понашања оптуженог може закључити да ли је он у бјекству или се крије, да би избјегао поступак пред судом за дјело за које је против њега потврђена оптужница.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог рјешења на основу члана 336. став 3. ЗКП – Пречишћени текст.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић